

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת לכו"ח "עין חמד" - מקהלת ציון

פרשת ויג'א - לראות את הזולת

"וַיֵּרָא וַיֶּרֶץ לִקְרֹאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל" (בראשית י"ח, ב')

שלמה המלך אומר: "טוב אַרְחַת יֶרֶק וְאֵהָבָה שָׁם מְשׁוֹר אָבוֹס וְשָׁנָא בּוֹ" (משלי ט"ו, י"ז). רש"י מסביר שאפילו כאשר נותנים לעני מעט, טוב לעשות זאת באהבה ובפנים יפות, מאשר להעניק לו מאכל משובח בפנים זועפות. **לפעמים היחס שאנחנו מעניקים לאדם חשוב לא פחות ממה שאנחנו נותנים לו.**

הרב אקריש מחסידות חב"ד מספר על שתי נערות ממינסוטה שבארה"ב, שהחלו בתהליך חזרה בתשובה ושלחו מכתב ובו שאלות לרבנית חיה מושקא שניאורסון ע"ה, אשת הרבי מליובאוויטש.

הן זכו להזמנה לביתה והתכוננו בהתרגשות לפגישה, מתוך מחשבה שהשיחה תעסוק בענייני אמונה, תפילה ויהדות. אלא שהרבנית שאלה אותן מה הן אוהבות לעשות בשעות הפנאי. הן השיבו שהן אוהבות מוזיקה. דווקא השאלה הפשוטה נחרתה בלבן, משום שהרגישו שהרבנית אינה רואה בהן רק נערות שנמצאות בתהליך של חזרה בתשובה, אלא רואה אותן, מתעניינת בהן ובעולם שלהן.

זהו מסר גדול שאפשר ללמוד מאברהם אבינו בפרשת וירא: לא מספיק לראות שיש אדם לידינו. צריך ללמוד לראות את הזולת באמת. להבחין בו, להרגיש את הקושי שלו ולהעניק לו תחושה שהוא חשוב. לפעמים מבט, התעניינות או מילה טובה יכולים להגביה אדם שלם.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
רב קהילת 'עין חמד'

בפרשה אנחנו פוגשים את אברהם אבינו בשעה נשגבה, כאשר הקב"ה נגלה אליו. לפתע הוא מבחין באורחים: "וַיֵּשָׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיֶּרֶץ לִקְרֹאתָם" (בראשית י"ח, ב').

אברהם פונה לקב"ה ואומר: "אִם נָא מְצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֵל נָא תַעֲבֹר מֵעַל עֲבֹדְךָ" (בראשית י"ח, ג'). מכאן למדו חז"ל: "גדולה הכנסת אורחין מהקבלת פני שכינה" (שבת קכ"ז ע"א).

המילה "וַיֵּרָא" מופיעה פעמיים בפסוק. רש"י מסביר: "הראשון כמשמעו והשני לשון הבנה" (בראשית י"ח, ב'). יש רִאֲיָה שבה העיניים מבחינות באדם, ויש רִאֲיָה עמוקה יותר, שבה מבינים ומרגישים את האדם העומד מולנו. אברהם אבינו לא רק ראה את האורחים, אלא הבחין בצורכיהם ומיד רץ לקראתם.

כדי לחזק אדם שעובר קושי, פעמים רבות צריך קודם כל לתת את התחושה שרואים אותו ומרגישים את מה שעובר עליו.

מסופר על אישה שהגיעה לתחנת דלק, שבה עבד מתדלק נמוך קומה. המתדלק ראה תמונה ברכב שלה ואמר: "האיש שבתמונה הוא חבר טוב שלי". האישה התפלאה ושאלה כיצד הוא מכיר אותו.

המתדלק השיב: "בגלל שאני חריג, אנשים כמעט לא מסתכלים עליי. אבל האיש הזה היה מגיע לתדלק, יוצא מהרכב ומדבר איתי. הוא היה אומר לי: אתה השראה בשבילי. אדם אחר במצבך אולי היה מסתגר בבית, ואתה יוצא לעבוד ומתמודד. אתה מחזק אותי שגם כשיש קשיים צריך לקום ולהמשיך".

האישה החלה לבכות. כשהמתדלק שאל מדוע, השיבה: "האיש שבתמונה הוא אבא שלי, והוא נהרג לפני שנה בתאונה". המתדלק החל אף הוא לבכות ואמר: "זה אדם שנתן לי להרגיש גבוה".

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רוח אברהם וב"מ
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת-
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש. כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב
דני בן שושנה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה ניט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג' בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
שמואל אימן בן אסתר זרי
רחל מרים בת יהודית
דניאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
דוד עומרי בן יהודית

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניזרי בת סטה-
מרדכי ניזרי בן פרחה-
סימני בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורלי
לביא ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
אביתר חיים בן אוריין
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן נזימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבירה
רפאל אבידן בן תקווה
בנימין בן ברכה
נעימה בת שרה
נעם אלימלך בן אושרית-
לימור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימני
יפה בת פדילה דליה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת
תמר פרטונה בת מיסה ע"ה

לעילוי נשמת
נחום בן כיריה ז"ל

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג' בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

לע"נ יוסף דהן בן רחמה ז"ל

מנחת אלט

ע"י כנסת לבית אסתר לבית מנחם

י"מ 18:08 17:28 16:15

ח"א 18:05 17:30 16:32

מיוסב 18:06 17:28 16:24

ב"ל 18:08 17:30 16:34

שואל ומשיב בהלכה – בִּשְׁר וְחֵלֶב – תְּבַנִּיּוֹת – חֵלֶק א'

שאלה: ?

על מה יש להקפיד בתבניות כאשר התנור משמש לבשרי וחלבי?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו פנחסי שליט"א מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

כאשר התנור משמש לבשרי וחלבי, יש להקפיד ולסמן את התבניות איזו לשימוש בשרי ואיזו חלבי.

עבר והשתמש בתבנית אפיה בשרית למאכל חלבי או להיפך, אם עברו 24 שעות בין הבישולים, המאכל מותר והתבנית דיה בהגעלה לאחר שינקו אותה היטב מכל הלכלוך שעליה. **מקורות:** שו"ע יו"ד (סימן צג ס"א).

כאשר השימוש היה תוך 24 שעות, המאכל נאסר והתבנית אין לה תקנה, והמיקל בליבון יש לו על מה שיסמוך. **הערה:** מכיוון שהבשר והחלב היו בשימוש בזה אחר זה כשהוא בן יומו, איסורא בלע כמבואר בשו"ע (או"ח סימן תנא). ראה עוד מה שנכתב בהקדמה להלכות הכשרת כלים. ומה שכתבנו לעניין ליבון, מכיוון שיש סוברים שאף בשימוש בשרי וחלבי בן יומו, כאשר המאכלים כשרים, חשיב היתר בלע. כך מובא בשם הגר"ץ אבא שאול זצ"ל וכדעת רבנו זלמן בעל שו"ע הרב. ואם כן די בהגעלה בלבד.

באופן שהתערבו תבנית בשרית ותבנית חלבית ואינו יודע איזו מהן לבשר ואיזו לחלב, יעשה להן הגעלה מחמת הספק. **הערה:** מכיוון שבלעו בשר או חלב לכולי עלמא מיקרי היתרא בלע, אין צריך להחמיר ולהצריך ליבון אלא די בהגעלה. וכמ"ש בכף החיים (סימן תנא אות ע) בשם מרן הב"י. וע"ע שו"ת דבריך יאיר ח"ג (סימן לח).

להלכה אנחנו מורים, שסתם כלים אינם בני יומן. אולם דין זה נאמר בכלים של נוכרים, אבל בישראל לא אומרים כן, אלא אם כן אין בעל הכלי לפנינו לשאול את פיו אם הוא בן יומו, שאם הוא בפנינו צריך לשאול את פיו אם הכלי בן יומו, שכל מקום שאפשר לברר מבררים. **מקורות:** כן העלה בשו"ת באר שבע (סימן ל). וכאשר בעל הכלי מסתפק בדבר, הרי זה כאילו אינו בפנינו וחזר דינם כסתם כלים שאינם בני יומן. כן העלה הפרי חדש (יו"ד סימן קכב סק"ז).

תבנית רגילה או חד פעמית, ששמו עליה נייר כסף, וחיממו עליה פיצה וברור אצלו שהמאכל לא נגע בתבנית עצמה, לאחר מכן השתמשו באותה תבנית מחוסר ידיעה למאכל בשרי, האוכל לא נאסר באכילה. **הערה:** נראה שאם הניח נייר כסף על התבנית בצורה טובה, גם כאשר התבנית בת יומא מזמן האפיה האחרונה [תוך 24 שעות], יהיה המאכל מותר. על פי המבואר ברמ"א (יו"ד סימן צב ס"ח) שאין הבלוע יוצא מכלי לכלי בלי רוטב. וראיתי שהראש"ל הגר"ע יוסף זצ"ל התיר בתבנית חד פעמית שהניחו עליה נייר פרגמנט, הובא בשו"ת מעין אומר ח"ד (עמוד מב). ונראה שדעתו כן אף בתבנית רגילה על ידי נייר פרגמנט. ומכל מקום התבנית צריכה הכשרה.

רשת שרגילים להניחה בתנור בשרי ומושיבים עליה תבנית שאופים בה בשר, ואין שום מגע בין הבשר לרשת, מכיון שהמגש מפסיק ביניהם, מותר לכתחילה להשתמש באותה רשת כדי להושיב עליה מגש חלבי. **הערה:** כן העלה בשו"ת דבריך יאיר ח"ד (סימן לז). ושוב ראיתי שכן העלה בשו"ת אדני פז ח"ג (סימן נד).

השְׁגָחָה פְּרָטִית

סיפר אחד האברכים: "עשינו שבת חורפית בירושלים. מיד במוצ"ש יצאנו לביתנו במודיעין עילית, כדי להספיק לנצל את הלילה הארוך לעיסוקינו הרבים. עברנו ליד צומת 'עטרות', מקום לא נעים בכלל. אני משתדל לא להתעכב שם ולעבור את המקום כמה שיותר מהר. לפתע ראיתי רכב תקוע בצד הדרך. אני לא מתנדב ב'ידידים', אין לי ידע במכונאות וברכב אין לי כלים לטיפול ברכבים תקועים, ולכן אין שום סיבה שאעצור, ובפרט שאינני יודע מי נמצא ברכב. ללא הסבר המניח את הדעת עצרתי ליד הרכב. ראיתי כי מדובר בצעיר יהודי עם קפוצ'ון. התקררתי אליו והבחנתי כי הרכב התקוע שלו הוא מאותו דגם של הרכב שלי. 'אחי, במה אוכל לעזור?', שאלתי, אף שידעתי שאין לי שום ידע או כלים לעזור. הוא הרים אליי מבט מיואש ואמר: 'עף לי הפקק של מיכל המים ואסור לי להמשיך בנסיעה בלעדיו, אפילו לא מטר'. טוב, אין לי מה לעשות, אבל גם להשאיר אותו שם לבד זה מסוכן, ואם אקח אותו ואשאיר את הרכב שם, הוא עלול להיעלם תוך זמן קצר.

ואז קפצתי ממקומי: 'מה אמרת? פקק למיכל המים, והרכב שלך מאותו דגם כמו שלי? חכה רגע. לפני כמה ימים החלפתי את הפקק הזה ברכב שלי. נראה לי שעדיין לא זרקתי את הפקק הישן. רגע, אני בודק'. לאחר חצי דקה של חיפוש מצאתי את הפקק הישן. הוא היה במצב טוב, בוודאי מספיק כדי להמשיך בנסיעה למקום בטוח יותר. התלהבתי ואמרתי לו: 'תראה איך ה' אוהב אותך. משהו דחף אותי לעצור ולראות במה אני יכול לעזור לך, ובדיוק יש לי את החלק המסוים שאתה צריך. תראה איך ה' דואג לך. הוא יודע מה קורה איתך בכל רגע ושלח אותי אליך!'" (מעובד מתוך "משנתה של תורה")

רְפוּאָה טְבֵּעִית- מִיְגְרָנָה – חֵלֶק א'

מיגרנה היא הפרעה נוירולוגית שכיחה המתבטאת בהתקפים חוזרים של כאבי ראש, אך למעשה היא הרבה מעבר לכאב ראש רגיל. הכאב מופיע לעיתים קרובות בצד אחד של הראש, אך יכול להופיע גם בשני הצדדים. הוא עשוי להיות פועם או לוחץ ולהימשך שעות ואף ימים. **אנשים הסובלים ממיגרנה עלולים לחוות גם:** ♦ רגישות לאור, לרעש או לריחות חזקים ♦ בחילות ולעיתים הקאות ♦ סחרחורות ♦ טשטוש ראייה ♦ עייפות וחולשה ♦ קושי בריכוז ובחשיבה. (גב' אלס אוליאל, נטרופתית ורפלקסולוגית- 0775343667)

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

קו לעניית 'אמן' ו'אמן יהא שמיה רבה' לאחר שיעור תורה- בזמן אמת מספר פעמים ביום 02-313-7905

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה
מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. משרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- הגאון הרב יהוסף הלוי סגל רוטנברג זצ"ל

הגאון הרב יהוסף הלוי סגל רוטנברג מקוסון זצ"ל- נולד ב-ג' אב ה'תרי"ג (1853) בהעליט שבגליציה. בברית אביו קרא לו יוסף על שם זקינו הגה"ק מקאזיווע. כאשר היה בן 11 ידע בע"פ שו"ע יורה דעה ח"א, ושו"ע חושן משפט. בגיל 15 שנים התחתן. בהתחלה גר בטאהש סמוך לחותנו. זוגתו סיפרה שאחר חתונתם נהג לעשות את עצמו ישן וכשהרגיש שחותנו ישן קם בזריזות ולמד כל הלילה עד לשעת השכמת חותנו ואז שב למיטתו והעמיד פני ישן. אחרי שקם חותנו קם גם הוא ללמוד. רבינו הזהיר את זוגתו לא לספר כך נהג כמה שנים עד הסתלקות חותנו. בצעירותו התפרסם לעילוי עצום וחריף ובקי בכל מכמני תורה. רבותיו אמרו עליו כי גדול הוא בענקים גבוה על גבוהים. רבו האדמו"ר ר' חיים הלברשם מצאנז אמר: "יש לנכדו של הרבי זיע"א (העטרת צבי)" מוח כרבי ועתיד להגיע למדרגתו של הרבי מימות העטרת צבי' לא היה בעל מוח כמוהו. בשנת ה'תרל"ג (1873) לאחר פטירת חמיו רבינו היה כבן עשרים שימש במקומו כאב"ד טאהש. תלמידו הגאון ר' דוב בעריש עלעפאנט העיד כי לאחר פטירת רבו למד אצל חתנו (רבינו) ובשנה אחת סיים את כל ש"ס בבלי כי באשמורת הבוקר היה לרבינו שיעור שמונה דפי גמרא. נסע לאדמו"רים ה'צמח דוד', ר' יהושע רוקח מבעלז, ר' דוד משה פרידמן מצ'ורטקוב ולאדמו"ר ר' חנוך העניק מאלסק (ה'לב שמח') שבירכו שיהיה פועל ישועות בקרב הארץ. רבים פנו אליו ונושעו. בענותנותו הסתיר את כוחו לפעול ישועות. כאשר החסידים סיפרו שנושעו על ידי ברכת קודשו, ביטל את דבריהם במילתא דבדיחותא. גאון בנגלה ובנסתר.

בשנת ה'תרמ"ג (1883) עבר לכהן ברבנות נירמאדא. בחודש אייר ה'תרנ"ד (1894) הגיע לדעברצין. מאחר שעברו עליו מנת תלאות, צער גידול בנים וסבל מרדיפות נוסף לשמו האות ה', ומאז נקרא 'היוסף'. נודע בכינוי רבי יהוסף הצדיק. ב-ב' אלול ה'תרנ"ז (1897) הוכתר לרבה של קוסון, ובחשוון ה'תרנ"ח (1897) עבר להתגורר בה. שם הרביץ תורה ברבים במשך 15 שנים ועמד בראש ישיבה. נפטר ב-כ"ג חשוון ה'תרע"ב (1911). חי כ-58 שנים. בנו ר' חיים שלמה מילא את מקומו.

סבו (מצד האב): ר' יוסף (אב"ד קאזיווע. חתן האדמו"ר ר' צבי הירש אייכנשטיין מזידיטשוב). **אביו:** ר' צבי הירש. **אמו:** מרת חיה דרעזיא (בת הגה"ק ר' שמואל ווילנר אב"ד העליטש). **אשתו:** מרת שרה יטל (בת האדמו"ר ר' משולם פייש הלוי השרף מטאהש). **ילדיו:** ר' חיים שלמה (ממלא מקומו. מח"ס 'שמועה טובה'), ר' משה שמואל מקליינוורדין, ר' מאיר שלום, ר' ישראל צבי (ה'אור מלא'), מרת רייזל הי"ד (נישאה לר' שמואל שיינפלד מקאשוי הי"ד. נספו בשואה), מרת רחל ינטל הי"ד (נספתה בשואה. נישאה לר' שמואל צבי וייס אב"ד בנדיקוביץ), ר' יום טוב מנחם הי"ד (אב"ד נאפקור. נספה בשואה עם רעייתו מרת חנה פריידל וצאצאיהם הי"ד), מרת חיה דרזיא הי"ד (נישאה לר' יהודה ליבוש ערליך הי"ד. נספו בשואה). **מרבותיו:** אביו, ר' צבי הירש. האדמו"ר ר' חיים הלברשם מצאנז (ה'דברי חיים'), האדמו"ר ר' יקותיאל יהודה טייטלבוים מסיגט ("יטב לב"), דודו, הרה"ק ר' יצחק אייזיק אייכנשטיין מזידיטשוב. **מתלמידיו:** הגאונים ר' שלמה אהרון פרידמן, ר' דב בעריש עלעפאנט. **מספריו:** **בני שלישים**- 'יד יוסף' לשבת הגדול, 'דברי יוסף' לשבת שובה ו'עדות ביהוסף' לימים נוראים **יוצבר יוסף**- חידושי תורה ותפילה.

הרה"ח ר' זכריה עלעפאנט כתב מה שחזו עיניו בהיותו ילד צעיר לימים בן שבע שנים. מעשה שהיה כך היה: בשנת ה'תרנ"ג פרצה מגפת החולי רע שהפילה חללים רבים. בימים ההם אימו עם ילדיה ביקרו אצל משפחתה בעיר קאראס. כאשר פרצה שם המגפה, אביו הרה"ח ר' דוב בעריש עלעפאנט שלח מברק לאשתו, ופקד עליה שתסע תיכף ומיד עם ילדיה לשבות אצל רבינו בעיר נירמאדא הסמוכה, שבזכותו הייתה העיר היחידה בכל המחוז שלא שלטה בה המגפה. כדי למנוע את התפשטות המגפה נסגרו שערי העיירות. שוטרים עמדו על המשמר ולא הניחו לצאת ולהיכנס לעיר. לא הייתה שום אפשרות להגיע לשם בשעות היממה, ולכן התגנבו בלילה לתוך העיר נירמאדא ובאו לרבינו. רבינו חמל על האורחים שבאו לחסות בצל קורתו, סיפק את כל צרכיהם, עודד את רוחם והרעיף עליהם טללי ברכותיו שיינצלו מהמגפה הנוראה. אחרי כמה ימים הגיע לנירמאדא הדוור עם עגלת הדואר, והודיע לאשתו של ר' בעריש עלעפאנט שאחיה, הרה"ח ר' גרשון אייזנברגר מקאראס, נדבק במחלת החולי רע ונפטר. כששמעה את הבשורה המרה, בכתה בכי מר על פטירת אחיה.

קול בכייתה הגיע לרבינו. הצדיק יצא מחדרו ושאל לפשר הבכיה. כאשר הודיעו לו על הבשורה התמלא בבכי ואנחה והתחיל להסתובב לאורכו ולרוחבו של החדר כשהוא תפוס שרעפים. לפתע נעמד ואמר: **"תלמידי היקר רבי גרשון חי, ויחיה עוד ימים רבים!"**. ואכן כן היה. למרות שר' גרשון נדבק במחלת החולי רע ומצבו היה קשה, היה עדיין בין החיים. הדוור טעה משום שראה את בני משפחת ר' גרשון רצים לבית החיים וחשב שר' גרשון נפטר וכבר קברוהו, אך הם הלכו להשתטח על קברי אבות בתפילה לרפואתו. רבינו ברוח קודשו הרגיש שתלמידו עוד חי והמשיך ישועה עבורו, והוא זכה לשיבה טובה ונפטר בן פ"ו שנה. כן ראו אצלו שהרגיש ברוח קודשו בהסתלקות צדיק הדור שהיה קשור עימם, ובשעה שעלתה נשמתם לגזי מרומים שררה אצלו תנועה של עצבות, וגילה למקורביו שצדיק פלוני נפטר.

כאשר חסידיו התאוננו לפניו על שהם סובלים הפסד רב מעכברים המשחיתים את סחורתם, היה מייעץ להם לעמוד בפתח החנות ולומר בזה"ל: **"היוסף בן חי, נכדו של הרב מקאזיווע, אומר שכל העכברים והעכברושים צריכים ללכת למנזר"**. החסידים עשו כאשר אמר להם רבינו זי"ע. כאשר גמרו את אמירת הלחש ראו מחזה נפלא: עשרות עכברים רצים בשורה אחת אל המנזר שבעיר, ויהי לפלא.

הביוגרפיה והסיפורים מעובדים מתוך 'פורת יוסף', 'תולדות הרה"ק מקוסון זי"ע' ו'צבי והצדיק'.

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטט מקנין זצ"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
יצחק בן פנינה ז"ל
חי יזיי בן קלרה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעמה ע"ה
מישא אסתר בת זחרה ע"ה
מסעוד בן יקוט ז"ל
רחמה בת מסעודה ע"ה
סעידה בת תופחה ע"ה
אלהיה בן חיים משה גרשון ז"ל
נועה בת עיישה ע"ה